

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Principium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A JOANNIS PIERII VALERIANI
HIEROGLYPHICORUM

LIBER XXXII.

DE IIS QUÆ PER CAPUT
SIGNIFICANTUR

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

AD JACOBUM FUGGERUM.

B PRINCIPIUM. CAP. I.

Dræcipuum quidem Capitū hieroglyphicum apud omnes fuit, ut ex eo principium intelligeretur, id vel frequentissimus authorum usus, vel nominis ipsius indicat originatio: si quidem ita vocatum ait Varro, quod ab eo capiant initium, & sensus & nervi. Vel quotidianus sermo aperte declarat, dum aliquem esse huic vel illi rei caput dicitamus, dum à capite aliquid exordiri, dum in proverbiis, pīcēm à capite primum putere, Græci dicunt, cum malorum publicorum & privatorum causam in Reipublica vel familiæ cuiusquam principe consistere Vel arcēſſe-
re. profissentur: ad id Platonicum scilicet intuentes, tales esse cives, quales qui primatum inter eos χριστο- obtinent. Et Cicero, caput esse ad beate vivendum securitatem ait. Pro præcipuo vero, ad Appium ηεκεφα- Epistol. Antib. obviam non prodirem? primum Appio Claudio, deinde Imperatori, deinde more ma- λησ οζεν C jorum, deinde quod caput est, amico. Sed quid alienis adeo immoremur, cum nostris abunde uti ἀρχης. possumus? Ipsi statim Bibliorum principio, Beresith, Aquila vertit, ερεφαλιδι. in capitulo, Aperte Vir- quod caput initium custos rerum sit, vulgata editio fecit, In principio, quod hieroglyphici esset gl. Aeneid. interpretamentum. Alii dixerunt, in capite, in Filio: nam mundus per ipsum factus est. Quod O. Latit. caput horum vero in Esaïæ visione habetur de Seraphim duobus, qui senis singuli alis prædicti, binis caſcaſ cauſa put Dei velabant, binis alteris ejusdem pedes obtegebant, per adopertum caput, exordia, malorum. Dei incompta este interpretatur Adamantius, per obiectos vero pedes, novissima non comprehendendi, sola media in conspicuo esse, opera quippe ejus divinæ indicia providentia, celorum motus varios, Solis, Lunæ, stellarumque progressus, terra, maris, & aëris vicissitudines, & quæcumqCapitū in in rerum natura sūt ordinē disposita: fedenim quæ anteā ita fuerint, nōn nōm. Ex iis, quæ sunt, Deum intelligimus: posthac quæ futura sunt credere quidem possumus, sed scire nequimus. Unde legas apud concionantem in Divinis literis Regem: Annunciate mihi prius, & novissima quæ erunt, & dicam vos esse Deos.

D DIVINITAS. CAP. II.

IN Deo sane Caput cum ponimus, id quod in eo constat Divinitatis intelligimus, quæ cuncta scilicet præcedit, & cui omnia subjecta sunt, diceret Eucherius. Idem & Hieronymus tradit eo libello, in quo, quid sit Divinitas, explicat. Tam insano vero cultu Ægyptii caput omne venerabantur, ut à capitibus & armis brutorum prorsus abstinerent, Divinitati injuriam facere arbitrati, si quis illa esistat. Platonici tradunt humanum caput ad mundani orbis similitudinem compactum, in eoque duos animæ divinos circuitus interlocatos, esse; membrum divinissimum ac reliquorum omnino princeps: reliqua, ut capiti serviant adjuncta. Caput, ait Hierosolymitanus Hesychius, ut hoc obiter

B b

adda-